

מ"ת 18100/01/24 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד דיאב אלסופי, עותמאן אלעואדרה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 18100-01-24 מדינת ישראל נ' אלסופי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 527308/2023

לפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשת
נגד
המשיבים
1. דיאב אלסופי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד טאהר אלמכאוי - ס.צ.
2. עותמאן אלעואדרה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד נאצר אלעטאונה - ס.צ.

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, על רקע כתב אישום המייחס למשיב 1 בלבד, עבירה של סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין. למשיבים 1 ו-2 בצוותא עבירה של הצתה - עבירה לפי סעיף 448 רישא לחוק, הדחה בחקירה - עבירה לפי סעיף 245 לחוק.

2. עובדות כתב האישום:

אישום ראשון - מיוחס למשיב 1 בלבד

א. נואף אבו מעמר (להלן: "המתלונן") הוא מנכ"ל של מפעל "עוף עוז" (להלן: "המפעל") הנמצא בישוב שגם שלום.

ב. נטען, כי בתאריך 28/11/23 בשעה 19:13 התקשר משיב 1 לטלפון של המתלונן ובשיחה אמר לו: **"אתה יש לך את המפעל עוף עוז, אתם הרסתם את שגב שלום, אני אקים עליכם את כל העולם, אתם לא שומרים על הבנות שעובדות אצלכם במפעל"**, או מילים בדומה לכך. המתלונן ביקש ממשיב 1 לחדול, והמשיב 1 בתגובה, איים על המתלונן בכך שאמר לו **"אני אשרוף את המפעל אני אשרוף משאיות"**, או מילים בדומה לכך, המתלונן ניתק את השיחה.

ג. בהמשך לאמור, משיב 1 חייג פעם נוספת לטלפון הנייד של המתלונן, והמתלונן לא ענה לשיחה. בשעה 19:15 חייג המתלונן למשיב 1, ובמהלך השיחה, סחט משיב 1 את המתלונן בכך שאמר לו: **"תשמע, תשלם לי 20,000 ₪ או שאני שורף לך את כל המשאיות במפעל. כל יום אשרוף לך משאיות"**, או מילים בדומה לכך. המתלונן השיב לדבריו של משיב 1, ניתק המשיב 1 את השיחה.

ד. בהמשך לאמור לעיל, עדכן המתלונן את עאדל אלתארבין, מנהל משאבי אנוש וכוח אדם במפעל (להלן: "עאדל") אודות השיחה עם המשיב 1. עאדל ניסה לחייג למשיב 1, אך ללא הצלחה. בשעה 19:16 חייג משיב 1 בחזרה לעאדל, וסחט אותו באיומים בכך שאמר לו: **"אתה ונואף צריכים לשלם כסף אני אראה לכם אני ארצח אתכם אני אשרוף לך את הרכב תשמור על הרכב שלך"**, או מילים בדומה לכך. עאדל ביקש ממשיב 1 להזדהות, והמשיב 1 ניתק את השיחה.

ה. מיד בסמוך לך, שלח משיב 1 מסרון לעאדל במסגרתו סחט אותו באיומים בכך שכתב לו: **"יא כושי לטובתך אני אין לי מה להפסיד או שתשלם לי 20 אלף שקל אחרת אני לא אחראי"** או מילים בדומה לכך. בהמשך לאמור, בשעה 19:41, שלח המשיב 1 למתלונן מסרון למתלונן, במסגרתו סחט את המתלונן באיומים בכך שכתב לו: **"נואף 20,000 אם לא העוף יהיה סלט והמשך יותר גרוע"**.

אישום שני - מיוחס לשני המשיבים

א. בהמשך למתואר באישום הראשון לעיל, בתאריך 18.12.23 הגיעו המשיבים בשעה 21:05 אל המפעל, במטרה להצית את אחת המשאיות במפעל. המשיבים נכנסו אל המפעל והגיעו לחנייה בה חונות המשאיות בתוך המפעל. המשיבים התהלכו בתוך חניית המשאיות, ובשעה 21:28, בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, הציתו המשיבים בצוותא את קבינת המשאית הנושאת לוחית הזיהוי שמספרה 497-45-101, בכך ששילחו בה אש במזיד. בשעה 21:29 עזבו המשיבים את חניית המשאית ויצאו מהמפעל.

ב. כתוצאה ממעשיהם של המשיבים, נגרם נזק למשאית בסך 238,610 ₪.

ג. עוד נטען, בהמשך לכל המתואר לעיל, בתאריך 19/12/23 בשעה 9:38, התקשר משיב 1 לטלפון הנייד ש המתלונן ושאל אותו **"איך המצב של העוף אתמול?"** המתלונן בתגובה השיב: **"העוף במצב טוב השבח לאל"**.

3. **ב"כ המבקשת** טען, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. ככל שנוגע למשיב 1 נטען, כי הראיות בתמצית הן:

נטען, כי המשיב 1 נעצר כאשר בחזקתו מכשיר הטלפון ובתוכו הסיים ממנו יצאו השיחות המאיימות אל המתלונן. המשיב מסר גרסה, לפיה זה לא הטלפון שלו (גרסה אשר נסתרה על ידי אביו) ושקיבל את הטלפון מאדם אחר שאינו מכיר יום קודם לכן, ואותו אדם אמר לו שיש תמונות שלו בטלפון.

עוד נטען, כי הפלאפון של המשיב נפרק ובתוכו נמצאו תמונות של המשיב והתכתבויות החל מחודש אוקטובר, בחלקן המשיב נקרא בשמו. בנוסף, מהטלפון של המשיב הוקלטה הודעה קולית שנשלחה כשלוש שעות לערך לפני שיחת הסחיטה, בה המשיב מזוהה על פי קולו, וכן בחלק מהשיחות שנקלטו בהאזנת הסתר, מזדהה המשיב בשמו ומזוהה על פי קולו.

עוד נטען, כי באחת מהשיחות שנקלטו בהאזנת הסתר, מבקש המשיב 1 לברר האם הגיעה המשטרה ונמסר לו שהגיעו

רק כיבוי אש, ובשיחה נוספת מבקש לברר את תוצאות ההצתה.

עוד נטען, מהטלפון של המשיב, יצאה שיחה אל עומאר מסעודין כשעה לערך לאחר אירוע ההצתה, במסגרתה אמר לו שהוא נמצא עם עותמאן, הבן של סאבר (המשיב 2), ושאם ישאלו אותו, הם היו יחד בליל ההצתה בשעה 21:00.

אשר לגרסת המשיב - נטען, כי המשיב הכחיש כל קשר לאירוע, טוען תחילה שלא מכיר את המשיב 2 ובהמשך, מציין, כי מדובר בהיכרות שטחית. כמו כן, המשיב הכחיש כל קשר לטלפון, לרבות לשיחות שיצאו מהמכשיר וגם טען שהקול אינו שלו.

ביחס למשיב 2 - נטען, כי המשיב מזוהה על ידי ע"ת 16, שעובד במפעל כמי שהגיע בליל האירוע אל תוך המפעל. עוד מוסר ע"ת 16 בעדותו, כי ראה את המשיב 2 עמו יש לו היכרות מוקדמת יחד עם אחר שאותו לא זיהה, והכניס אותם אל תוך המפעל.

עוד נטען, כי ע"ת 16 מזהה את המשיב גם בסרטון מצלמות האבטחה של המפעל.

עוד נטען, כי המשיב 2 השתתף בשיחה של המשיב 1 לעומאר מסעודין (ע"ת 15), ובסוף השיחה אמר לעומאר מסעודין, שהוא והמשיב 1 השתתפו בקטטה ולכן הם צריכים את עזרתו.

אשר לגרסת המשיב 2 - נטען, כי המשיב 2 הכחיש כל קשר לאירוע, מסר אליבי לפיו היה עם הגמלים ועם חברים במועד הרלוונטי. האליבי של המשיב הופרך, שכן כלל החברים שאת שמם מסר העידו, כי לא היו עמו באותו הערב.

4. **ב"כ המשיב 2** הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר לחובת המשיב בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. יחד עם זאת, עתר להפנותו לקבלת תסקיר אשר יבחן חלופת מעצר בהינתן גילו הצעיר ועברו הנקי.

5. **ב"כ המשיב 1** הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. יחד עם זאת, לגישתו קיים כרסום משמעותי שמצדיק שחרור המשיב בתנאים מגבילים ולחילופין, להפנותו לקבלת תסקיר מעצר מאת שירות המבחן. לגופם של דברים נטען, כי הראיה המרכזית העומדת לחובת המשיב היא מכשיר הפלאפון וזיהוי קולות שנערך על ידי היחידה החוקרת (השוואת קולות בין עמדת האזנה לבין אחת השיחות בדוח מיום 27.12.2023) אין בו כדי לגבש ראיות לכאורה לחובת המשיב, שכן מכשיר הטלפון לא נתפס פיזית על ידי המשיב, אלא נלקח בשלב מאוחר יותר על ידי המשטרה. באשר לזיהוי הקול - נטען, כי לא נערך במעבדה לזיהוי קולות, מה גם עורך השוואה לא מפרט מה הניסיון שלו בהשוואת קולות וגם מדובר בהשוואה ביחס לשיחה אחת בלבד. באשר למעשה ההצתה נטען, כי המשיב לא נצפה ולא זוהה בסרטון המתעד כניסת שתי דמויות לתוך חצר המפעל. אשר לשיחת הטלפון המתוארת בעובדות האישום השני (איך המצב של העוף אתמול?) ואשר מיוחסת לשיטת המבקשת למשיב - נטען, כי אין באמירה זו כדי לקשור את המשיב למעשה הצתת המשאית וביתר שאת, משקיים קושי לקשור את המשיב למכשיר הטלפון.

דין והכרעה

6. ההלכה היא, כי בשלב זה בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים. עוד נקבע, כי אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה.

עוד נקבע כי תשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים מקום שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, ובלבד שהראיות לכאורה כל שהן נסיבתיות תהיינה על פניהן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה (ראה בש"פ 99/99).

7. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע, כי המבקשת הניחה ראיות לכאורה כנדרש לחובת המשיב 1 בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ללא כרסום משמעותי כנטען על ידי הסנגור.

מעיון בחומר החקירה ובניגוד לטיעוני הסנגור, מדוח הפעולה של השוטר אביאל ביטון מיום 21.12.23 מצוין בדוח: "במסגרת מעצרו של המשיב בביתו שאלתי את דיאב של מי הטלפון הכחול והוא אמר "הטלפון שלי" לאחר שדיאב אמר שהטלפון שלו ביקשתי מחפ"ק שיחייגו לטלפון כדי לבדוק אם זה הטלפון שאני מחפש, הם חייגו והטלפון צלצל ושמתי אותו אצלי בכיס".

בנוסף, מעיון בהודעת המשיב 1 מיום 28.12.23:

ש: הטלפון הזה הוא שלך? כי הוא נתפס אצלך?

ת: מצאתי אותו בא אלי משהו ואמר לי זה טלפון שיש בו תמונות שלי ואמר לי שהוא שם לי אותו בשיג. לקחתי אותו ושמתי אותו אצלי ולמחרת המשטרה באה אליי.

ש: אבא שלך היה פה בחקירה, ראה את הטלפון ואמר שזה שלך וזה אצלך כבר כמה חודשים.

ת: זה לא הטלפון שלי... אני לא יודע כיצד הגיעו התמונות שלי אל מכשיר הטלפון.

ש: אני משמיע לך שיחה מספר 35 מיום 18.12.23 שעה 21:45... גם שיחה מספר 23 בשעה 20:32, שיחה 41 משעה 23:22, שיחה מספר 43 מיום 19.12.23 שעה 9:38 (ראה עמ' 6, שורה 69, שורה 81, עמ' 7, שורה 106, עמ' 9, שורה 138).

ת: דבר ראשון הקול הזה הוא מורכב... השיחה הזאת לא הייתה... הטלפון הזה לא שלי... ואם התמונות הן שלי אז הקול הזה הוא לא שלי.

ש: מה זה אומרת הקול הזה הוא מורכב?

ת: אני לא יודע אבל אני לא דיברתי עם מישהו בשם עומאר והטלפון הזה לא שלי... יש מיליון איש שהשם שלהם דיאב...
אולי זה הקול שלי אבל יש מישהו שרוצה להדביק לי אבל זה כמו הקול שלי... לפעמים מעתיקים את המספר ואז
כשמתקשרים השיחה באה אליי ואליך.

ש: אני משמיע לך מ.ט. 330/23, תגיד לי מי זה.

ת: אני לא יודע מי זה. אני רוצה להגיד שאני בלי טלפון. הטלפון הזה לא שלי ואולי מישהו שם את התמונות שלי שם...
אולי זה מישהו כמו הקול שלי והוא מחקה אותי.

ש: אני אומר לך כי ההודעה הזו שהושמעה לך כרגע היא מתאריך 28.11.2023 שעה 16:04, כאשר השיחה המאיימת
עם המתלונן היא בתאריך 28.11.2023 בשעה 19:13. מה שאומר שאתה מחזיק בפלאפון ואתה זה שהוציא את
השיחה המאיימת למתלונן. מה יש לך לומר על כך?

ת: אני אומר שזה לא הפלאפון שלי, אני לא דיברתי איתו.

ש: אני מציג לך מסמך. אלו תמונות מהטלפון שלך מתאריך 18.12.2023 שעה 22:00. התמונות האלה עם הפנים
שלך. כאשר ההצתה של המשאית הייתה בתאריך 18.12.2023 שעה 21:30 והיו לך שיחות שהושמעו לך מהשעה
21:54. מה שמראה שאתה מחזיק את הטלפון בזמן ההצתה ובזמן השיחות ואתה זה שהצתת את המשאית. מה
תגובתך?

ת: לא. תשמע דקה. אם יש תמונה לפני עשר ושמו אותה בטלפון החדש זה יראה את התאריך החדש.

ש: בטלפון יש גם הקלטות עם הקול שלך, גם זיהוי של הקול שלך, גם שיחות עם עותמאן (המשיב 2), גם אבא שלך
אומר שזה הפלאפון שלך והכי חשוב הוא נתפס עליך ואתה אומר שזה לא שלך.

(החשוד צוחק...)

ת: כן, זה לא שלי. זה שהיה לי את הטלפון באותו היום שהמשטרה הגיעה... אני רוצה כוס מים.

בתמצית - גם כאשר הוצגו השיחות המוקלטות לצו השוואת הקולות, לרבות התמונה בה מצולם המשיב 1 עם
המשיב 2 ונמצאת במכשיר הטלפון, וגם משהוצגו למשיב התכתבויות שניהל עם מספר מנויים שונים כבר מחודש
אוקטובר 2023, המשיך המשיב להרחיק את עצמו ממכשיר הטלפון ותכניו.

הודעת המשיב 2 מיום 28.12.2023 שעה 10:18

המשיב מאשר שפגש את המשיב 1 בתאריך 18.12.2023 בבית קפה ליד המתנ"ס ביישוב שגב שלום. עוד
מאשר, שהתמונה שמוצגת בפניו היא של עומאר מסעודין.

ש: משמיע לך את השיחה מספר 35 מתוך האזנת סתר מיום 18.12.2023 שעה 21:54. מה שמענו מי זה?

ת: שמענו עותמאן... ודיאב... רק שמעתי עותמאן ודיאב שאומרים שעה תשע... אני לא יודע מי אלה...

ש: אני משמיע לך עוד פעם בתחילת השיחה מי שמדבר זה דיאב אלסופי מהטלפון שלו שנתפס אצלו, והוא מדבר עם עומאר מסעודין ואומר לו שמי שנמצא לידו עכשיו זה עותמאן הבן של צאברי.

ת: נכון, אבל רק אני עותמאן הבן של צאברי.

ש: אני מציג לך מחקרי תקשורת בהם ניתן לראות שהמנוי שלך מחייג למנוי של דיאב בתאריך 28.11.2023. זה יום האיומים והסחיטה כנגד המנכ"ל של מפעל "עוף עוז" ואתה מתקשר למנוי של דיאב.

ת: אני לא יודע... אין לי פלאפון אני מזמן זרקתי את הסיים בשיג.

ש: אני מציג לך שיחות מהחודש האחרון מהמנוי שלך, איך אתה אומר שזרקת את הסיים?

ת: אולי מישהו לקח את הסיים אני לא יודע.

ש: אני מציג לך מחקרי תקשורת מתאריך 19.12.2023, יום לאחר האירוע של ההצתה של המשאית גם שיחות מהמנוי שלך ויש רצף שיחות עם המנוי שהסיומת שלו 579 וגם עם המנוי שהסיומת שלו 136 אשר שניהם שייכים לדיאב אלסופי. מה תגובתך?

ת: לא יודע... מעכשיו אני שותק ולא מדבר. אני לא מכיר מי זה דיאב הוא לא חבר שלי.

ש: אני מציג לך תמונות מתוך הפריקה של המנוי של דיאב אלסופי בהם רואים שתי תמונות. אחת תמונה שלך מחובק עם דיאב והשני כרטיס הכללית שלך בטלפון של דיאב. תסביר לי את התמונות האלה.

ת: זה בפארק חג'ל התמונה עם החיבוק והשני שלא היה לי טלפון. זה פעם ראשונה שאני ראיתי אותו והוא אמר שהוא יודע להזמין תעודת זהות.

הודעת עאמר קשטה, ע"ת 16

בפני העד מוצגת תמונתו של המשיב 2. העד מאשר ומזהה, כי מדובר בעותמאן שהגיע לשער המפעל והכניס אותו באותו ערב של הצתת המשאית.

הודעות המתלונן מיום 19.12.2023, 01.01.2024 שעה 14:00

במסגרתן מאשר, כי הוא מכיר את המשיב 2 שנהג לבקר במפעל, ואף הסכים להעסיק אותו יחד עם בחור צעיר ממשפחת אבו עדרה. אולם, כעבור חצי שעה עזבו את העבודה. עוד מוסר, כי שבועיים לפני מעשה הסחיטה, המשיב 2 ביקש ממנו ₪ 200 ונתן לו, כי הוא נוהג לעזור לאנשים. עוד מתאר שצפה בסרטון בו הבחין בשתי דמויות נכנסות למפעל ומזהה את המשיב 2 שמוכר לו כאחת הדמויות. עוד מאשר, כי עובד המפעל ע"ת 16, אישר בפניו, כי המשיב 2,

עמוד 6

שמוכר לו, נכנס יחד עם עוד צעיר לשטח המפעל מתוך מחשבה שהם עובדים במקום. עוד מאשר המתלונן, לאחר ששמע את ההקלטה המאיימת מיום 19.12.2023 למחרת אירוע הצתת המשאית, כי בוודאות הקול לא של עותמאן (המשיב 2), כי את הקול של המשיב 2 הוא מכיר ומסוגל לזהות ("איך המצב של העוף מאתמול?").

מחקרי תקשורת

התובנות מהמעטק מעלה, כי המנוי שהסיומת שלו 579 המשויך למשיב 1, יושב על אותו מספר ברזל של מכשיר הטלפון שהסיומת שלו 136. ממנו יצאה השיחה המאיימת למתלונן. כמו כן, ממספר המכשיר המשויך למשיב 2, יוצאות שיחות למנויים המשויכים למשיב 1, שהסיומת שלהם 579 ו-136.

דוח השוואת קולות

עורך הדוח מצייין, כי בהשוואת קולות שבוצעה בסעיף א' במזכר זה, והמזוהה במהלך בעמדה הנדונה בשם "דיאב" לבין הגבר הנשמע בהקלטה הקולית, נשמע למיטב ניסיוני, כי הקול הינו זהה (ראה דוח השוואת קולות של חטיבת הסיגנט סייבר מיום 29.12.2023).

חומר הראיות בעניינו של המשיב 1, כולל ראיות רבות, ממקורות שונים, אשר לטעמי, יוצרות יחדיו רשת שדי בה כדי להצביע על מעורבותו הלכאורית של המשיב במיוחס לו בכתב האישום.

אשר להשגות הסנגור ביחס לזיהוי קול - סוגיית זיהוי הקול נדונה בבית המשפט העליון בהזדמנויות שונות (ראה ע"פ 87/53, ע"פ 514/99, בש"פ 4015/13, בש"פ 5899/12, בש"פ 8967/15, בש"פ 6541/17, בש"פ 1017/16), נקבע:

"גם אם זיהוי והשוואה מעבדתית אינו זיהוי הוודאי ביותר, אין בכך בלבד כדי להשמיט את הבסיס מתחת למשקלו של זיהוי קול באמצעות "אוזן אדם" והלכה פסוקה היא, כי בית המשפט רשאי לקבוע זהותו של קול על ידי האזנה ישירה לסרט ההקלטה. אם כן, בשלב הלכאורי בו נמצאים אנו, קיים ערך ראייתי לזיהוי הקול. הטענות השונות שהועלו בעניין זה נוגעות בעיקר למשקל שיש ליתן לראיה זו, אולם שאלה זו תוכרע בהליך העיקרי."

יוצא אפוא, שדי בדוח השוואת הקולות שנערך על ידי המשקלט מיום 29.12.2023, כמצוין לעיל, כדי לגבש ראיה לכאורה לחובת המשיב. אשר להשגות הסנגור רובן ככולן היא שאלת המשקל שיש לייחס לראיה, שמקומה להתברר בהליך העיקרי. יתרה מכך, התשתית הראייתית מגוונת, שכן לצד זיהוי הקול, גם קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב למכשירי הטלפון הרלוונטיים, הן באישום הראשון והן באישום השני, גם על פי מחקרי התקשורת והתובנות העולות ממנו. בנוסף, הסרטון המתעד שתי דמויות נכנסות לשטח המפעל בו התרחשה הצתת המשאית (המשיב 2) זוהה על ידי מספר עדים כמי שנצפה בסרטון, וגם קיימת היכרות קודמת בין ע"ת 16 למשיב 2). בנוסף, השיחות שיוצאות מהמנוי המשויך למשיב 1, לעומאר מסעודין, כשעה לאחר הצתת המשאית, כדי לברר את תוצאות ההצתה, במסגרתה אמר לו שהוא נמצא עם המשיב 2 ושאלו אותו, הם היו יחד בליל ההצתה בשעה 21:00. שקריו המהותיים של המשיב 1 ביחס להיכרות עם המשיב 2, שכן מחומר הראיות התגלה שבמכשיר הטלפון של המשיב, קיימת תמונה בה

מתועד המשיב 1 מחובק עם המשיב 2. גם מחקרי התקשורת מעידים על שיחות רבות בין המשיבים.

דומני, על רקע המתואר לעיל, מתבקשת המסקנה, כי התשתית הראייתית שהונחה, מגבשת את הפוטנציאל ה-הוכחתי הנדרש בשלב זה לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, וללא כרסום משמעותי, כנטען על ידי ב"כ המשיב 1.

8. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר לחובת המשיבים, הופנו המשיבים לקבלת תסקירי מעצר מאת שרות המבחן.

9. תסקיר בעניינו של המשיב 1 - בתמצית - המשיב בן 19, רווק, נמנה למשפחה בת 10 נפשות, סיים 8 שנות לימוד, עובר למעצרו התגורר עם בני משפחתו ביישוב שגב שלום.

התרשמות שרות המבחן - השרות מתרשם מבחור צעיר, אשר נעדר דמות אב משמעותית אשר יש ביכולתה לכוונן ולשמש דמות בוגרת כאשר עוד בילדותו נחשף דרך אביו לדפוסים עבריינים ועבירה על החוק. עוד מתרשם השרות, כי המשיב מעורה בחברה שולית, כאשר ביכולתו להפעיל סמכות על אחרים ולנהלם ומתוך כך עלול להביא לפגיעה באחרים. חרף גילו הצעיר, מסגל לעצמו אורח חיים שולי. עוד מתרשם השרות, כי המשיב מודע למעשיו ולהתנהלותו ופועל מתוך בחירה מודעת. מתקשה לגלות אמפטיה סביב המיוחס לו ולבחון גורמי סיכון בהתנהגותו העלולים להובילו להתנהגות פוגענית ושולית. המשיב מוכר לשרות המבחן על רקע הליך פלילי קודם כקטין, שהסתיים בשל"צ שלא בוצע והניסיון לגייסו להליך טיפולי לא הצליח - **קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות חוזרת בעבירות אלימות.**

חלופת המעצר שנבחנה - בדמות מעצר בית מלא בבית דודתו בשגב שלום, בפיקוחה ופיקוח בני משפחה (הדודה סארה בת 47, עובדת במשפחתון שמנהלת בבית שלה. חאמזה בן 26, נשוי ואב לשני ילדים, עובד ב"מכתשים" במשמרות, חאלף אבו עגילה, בן 30, עובד בגינון, לבקשת אביו של המשיב הציע את עצמו כערב).

שרות המבחן שוחח עם הערבים והתרשם, שהם מגויסים לסייע למשיב. עם זאת, היכרותם עם דפוסיו הבעייתיים והאלימים של המשיב הינם שטחיים, אינם מהווים דמויות סמכותיות ומצבות גבולות עבור המשיב.

לסיכום - בהינתן הערכת הסיכון הגבוהה, ואי התאמת החלופה, אינם באים בהמלצה לשחררו.

10. תסקיר בעניינו של המשיב 2 - בתמצית - המשיב בן 18, רווק, אמו אלמנה ולו תשעה אחים. נעדר עבר פלילי. למד עד כיתה ז'. נתון במעצר לראשונה בחייו.

המשיב שיתף בפני שרות המבחן, כי לא צפה את ההשלכות החמורות של הצטרפותו לשותפו לכתב האישום, והביע חרטה על התנהלותו הבעייתית ברקע למעצרו לכאורה והכרה בה. המשיב הביע מוכנות להשתלב בטיפול היה ויומלץ.

השרות מתרשם מבחור צעיר, בעל מאפייני התנהגות של קלות דעת, פזיזות וקושי להציב גבולות ברורים במצבי לחץ חברתי. גדל בצל העדר מסגרת מגורים יציבה וקבועה, חווה משבר עקב מותו הבלתי צפוי של אביו וכן הריסת ביתו בו גדל בשנים האחרונות ומעברו למסגרת חינוכית בה הייתה לו חוויה בלתי מטיבה. עוד מתרשם השרות, שהמשיב נעדר דפוסי אלימות מושרשים. המעצר בעל אפקט הרתעתי עבורו. מביע מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול בתחום מניעת התנהגות עוברת חוק - **קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק דומה בעתיד.**

חלופת המעצר שנבחנה - בדמות מעצר בית מלא בבית סבתו ביישוב שגב שלום, ותחת פיקוחם של אמו, דודו ואחיו, אמו אלמנה בת 42, עקרת בית, דודו בן 50, מתגורר בשגב שלום, אינו עובד, אחיו בן 19, רווק, עובד ונעדר עבר פלילי.

שרות המבחן נפגש עם הערבים והתרשם, כי הערבים ערים למגמות ולשינויים שחלו בחייו של המשיב וכן להשפעותיהם על חייו ומצבו האישי. עוד התרשם השרות, כי האימא והדוד הינם אנשים בוגרים וסמכותיים. באשר לאחיו של המשיב - השרות התרשם, כי בשל גילו הצעיר והבעת עמדות מגוננות והעדר סמכותיות כלפי המשיב, אינו מתאים לשמש כערב.

שרות המבחן, בסופו של יום, לא בא בהמלצה לשחרור המשיב לחלופה שנבחנה, בעיקר נוכח היות החלופה ממוקמת ביישוב שגב שלום, היכן שנמצא המפעל בו בוצעה עבירת ההצתה של המשאית וגם מקום עבודתו של המתלונן.

11. ב"כ המבקשת עתר להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, בהינתן המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיבים לשלום הציבור וביטחונם בכלל ולשלום המתלונן בפרט. עוד נטען, כי גם שרות המבחן מתרשם מקיומה של רמת מסוכנות גבוהה בעניינו של המשיב 1 בתחום האלימות. עוד נטען, כי המשיב 1 סחט באיומים את המתלונן ויחד עם המשיב 2 הוציא אל הפועל את האיומים והציתו משאית בשטח המפעל. עוד נטען, כי מעשיהם של המשיבים, שהסתיימו אך בנס בנזק כלכלי בלבד, יכלו להוביל לתוצאות קשות ביותר ולנזק חמור למשאיות שחונות במפעל, למפעל עצמו לחיי העובדים שהיו במקום. מעשים אלה של המשיבים מעידים על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם. עוד עמד ב"כ המבקשת על אופייה של עבירת הסחיטה באיומים, אשר מעצם טיבה מקימה חשש ממשי מפני שיבוש מהלכי משפט, כך גם ביחס לעבירת ההדחה בחקירה. עוד נטען, כי לא הובאו טעמים מיוחדים וכבדי משקל, המצדיקים סטייה מהמלצה שלילית של שרות המבחן.

12. ב"כ המשיב 1, עתר לדחות את הדיון לקבלת תסקיר משלים, אשר יבחן חלופת מעצר מרוחקת מהיישוב שגב שלום, בהינתן גילו הצעיר והעדר הרשעות קודמות, למעט רישום מבית משפט לנוער. עוד נטען, כי שרות המבחן ציין, כי לא הצליח ליצור קשר עם המתלונן, כדי לגבש עמדה, שכן עמדתו של האחרון יש לה השלכות משמעותיות על מיקום החלופה.

13. ב"כ המשיב 2, עתר לדחות את הדיון לקבלת תסקיר משלים, אשר יבחן חלופת מעצר מרוחקת מהיישוב שגב שלום, שכן שרות המבחן לא פסל היתכנות חלופה מחוץ ליישוב שגב שלום. עוד נטען, כי שרות המבחן התרשם משני הערבים כאנשים סמכותיים ומצבי גבולות עבור המשיב. עוד עמד ב"כ המשיב על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות כמפורט בתסקיר. עוד נטען, כי אישום הסחיטה באיומים לא מיוחס למשיב.

14. העבירות של סחיטה באיומים, הן עבירות המלמדות על מסוכנות ואינן מתאימות בדרך כלל לחלופת מעצר, שכן בעבירה של סחיטה באיומים גלומה מעצם טיבה ואופייה מסוכנותו של הנאשם, וכי בדרך כלל עבירות של סחיטה באיומים, הנאשם מפיל חטתו על קורבנו, ואינן מתאימות לחלופת מעצר. עוד נקבע לא אחת, כי בעבירות מסוג זה, אף טבוע חשש של שיבוש הליכי משפט, בדרך של הטלת מורא על קורבן עבירת האיומים (ראה בש"פ 7283/98, בש"פ 7415/03, בש"פ 1416/02).

15. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בתסקירי שרות המבחן ככל שנוגע למשיב 1, הנני מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת בהינתן רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב לשלום הציבור וביטחונו בכלל ולשלום המתלונן בפרט. בהקשר זה אציין, כי המשיב הוציא לפועל את דברי האיומים והסחיטה כלפי המתלונן, בכך שצירף את המשיב 2 למזימת הסחיטה כלפי המתלונן כמתואר בעובדות כתב האישום.

גם שרות המבחן בתסקיר, התרשם מרמת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק, בפרט בתחום האלימות. עוד עמד שרות המבחן על מאפייני אישיותו של המשיב. כך שהבעייתיות איננה במקום החלופה וטיב הערבים, אלא בדפוסי התנהלותו ואישיותו של המשיב. הדברים אף מתיישבים עם התנהלות המשיב בחקירותיו. לצד זאת, יש להוסיף שלמשיב גם מיוחסת עבירה של הדחה בחקירה כמפורט בסעיף 6 לעובדות כתב האישום. כך, שבעניינו של המשיב לא רק עילת המסוכנות עומדת לחובתו, אלא גם החשש לשיבוש הליכי משפט.

כידוע, גם לשם סטייה מהמלצה שלילית של שרות המבחן, נדרשים טעמים מיוחדים וכבדי משקל. טעמים כאלה לא הובאו בעניינו של המשיב.

המשיב 1 ייעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

16. ככל שנוגע למשיב 2 - הדיון יידחה לקבלת תסקיר משלים ליום 14.03.2024 שעה 11:00, אשר יבחן חלופת מעצר מחוץ ליישוב שגב שלום.

17. המשיב 2 ישתתף בדיון בהיוועדות חזותית - שב"ס ייערך בהתאם.

עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים ולשרות המבחן.

חומר החקירה הוחזר למבקשת.

ניתנה היום, 29 29 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.